

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. října 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Bc. Lady Gernardtové a Ludmily Hyské

takto:

Obžalovaní

1) J. [REDACTED] J. [REDACTED]

narozený [REDACTED] v Kladně, ostraha kamionů u společnosti Pitris Service, trvale bytem náměstí Starosty Pavla 44, 272 04 Kladno, adresa pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED] okres Mělník,

2) E. [REDACTED] Z. [REDACTED]

rozená [REDACTED], narozená [REDACTED] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], 272 01 Kladno, adresa pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED]

jsou vinni, že

obžalovaný J. [REDACTED] J. [REDACTED]

I.

v přesně nezjištěné době od května 2021 do 8. 1. 2022 na adrese společného bydliště [REDACTED] č.p. [REDACTED] v Kladně, jako druh matky nezletilého J. [REDACTED] Z. [REDACTED], narozeného [REDACTED], kterého měla v péči jeho družka obžalovaná E. [REDACTED] Z. [REDACTED] a o kterého se společně starali, nezletilého opakovaně fyzicky napadal, přičemž jej za prohřešky nepřiměřeně fyzicky trestal tím způsobem, že jej kopal do žeber a do horní poloviny těla, ranami pěstí a otevřenou dlaní jej opakovaně udeřil do hlavy a do těla, v jednom případě jej zbil páskem přes záda, nutil jej klečet s předpaženými

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

pažemi po dobu desítek minut a v jednom případě jej kopal a bil pěstmi do horní poloviny těla v takové míře, že nezletilému tekla krev z pusy a nosu, následně jej topil ve vaně, načež musel být nezletilý převezen rychlou záchrannou službou do Fakultní nemocnice Motol, přičemž byl v důsledku nepřiměřených fyzických trestů u nezletilého zjištěn syndrom týraného dítěte, posttraumatická stresová porucha, poruchy spánku – noční můry, pomočování, úzkostná reaktivita při expozici témat spojených s předchozími zážitky, a dále mnohočetné podkožní výrony v obličejové i vlasové části, otok měkkých pokrývek lebních na čele a na pravé straně hlavy, drobná tržná ranka na rtu, mnohočetné podkožní výrony a oděrky na hrudníku vpředu v horní části, na zádech, na končetinách nového i staršího data, několik oděrek v tříselech a v důsledku těchto poranění byl nezletilý v běžném způsobu života omezen na dobu okolo 2 týdnů bolestmi zraněných míst na dotek a omezením vidění na pravé oko,

tedy

jednak týral osobu, která je v jeho výchově, spáchal čin zvlášť trýznivým způsobem, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

obžalovaná E ■■■■ **Z** ■■■■

II.

v přesně nezjištěné době od května 2021 do 8. 1. 2022 na adrese společného bydliště Finská č.p. 2251 v Kladně, jako matka nechránila zájmy svého nezletilého syna J ■■■■ Z ■■■■, narozeného ■■■■, kterého měla v uvedeném období ve své péči a výchově, neboť v této době byla pravidelně přítomna tomu, že její druh obžalovaný J ■■■■ J ■■■■ nepřiměřeně trestá nezletilého kopy, údery pěstí, údery otevřenou dlaní, klečením na zemi s předpaženými rukama po dobu desítek minut a v jednom případě i zbitím páskem přes záda a topením ve vaně, nikterak nezasáhla a naopak nezletilému sdělovala, že pokud bude zlobit, tak jej obviněný opět potrestá,

tedy

úmyslně ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušila jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti a pokračovala v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchali

obžalovaný J ■■■■ **J** ■■■■

pod bodem I. zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno a), b), d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

obžalovaná E ■■■■ **Z** ■■■■

pod bodem II. přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku

a odsuzují se**obžalovaný J. [REDACTED] J. [REDACTED]**

podle § 198 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **42 (čtyřiceti dvou) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

obžalovaná E. [REDACTED] Z. [REDACTED]

podle § 201 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **42 (čtyřiceti dvou) měsíců**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozenému nezletilému J. [REDACTED] Z. [REDACTED], nar. [REDACTED], způsobenou nemajetkovou újmu z titulu zásahu do osobnostní integrity ve výši 200.000 Kč, a to s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 28. 7. 2023 do úplného zaplacení.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozenému nezletilému J. [REDACTED] Z. [REDACTED], nar. [REDACTED], způsobenou nemajetkovou újmu z titulu bolestného ve výši 204.330,60 Kč, a to s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 28. 7. 2023 do úplného zaplacení.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, způsobenou škodu ve výši 113.008 Kč, a to úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 28. 7. 2023 do úplného zaplacení.

Odůvodnění:

- Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu obžalovaného J. [REDACTED] J. [REDACTED], neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný vzdal odvolání a prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání oprávněné osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu, současně prohlásil, že netrvá na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku. Stejně tak přítomná státní zástupkyně prohlásila, že se vzdává odvolání a uvedla, že netrvá na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku. Tento rozsudek neobsahuje ani písemné odůvodnění výroku o náhradě nemajetkové újmy nezletilému J. [REDACTED] Z. [REDACTED], neboť i jeho zmocněnkyně se po vyhlášení rozsudku vzdala práva odvolání a současně prohlásila, že netrvá na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku.
- Vzhledem k tomu, že vyhlášení rozsudku nebyla přítomna obžalovaná E. [REDACTED] Z. [REDACTED] a poškozená, soud přistoupil k písemnému odůvodnění toliko výroků o vině a trestu týkajících se obžalované E. [REDACTED] Z. [REDACTED] a příslušných výroků o náhradě škody.
- Obžalovaná E. [REDACTED] Z. [REDACTED] v přípravném řízení vypověděla, že trestání ze strany spoluobžalovaného J. [REDACTED] tam fakt bylo, a to hodně často. Ona se bála to před tím říct,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

protože několikrát zmlátil i ji, byl žárlivý, což také vedlo k tomu, že je vyhodili z ubytovny. Když se napije, je fakt hrozně agresivní, vyletí kvůli každé blbosti, pro banality, hodně často, třeba 3x-4x týdně. Toto chování začalo v době, kdy bydleli v podnájmu u pana M. [redacted] ve [redacted] ulici, pokračovalo v ubytovně u pana V. [redacted] kde bydleli asi jen tři týdny nebo měsíc, než spoluobžalovaného zadržela policie a skončil na noc v cele. Kvůli každé maličkosti řval na H. [redacted], hned ho zmlátil nebo H. [redacted] musel klečct ke skříni, kde klečel třeba i hodinu. Kdyby si nekleknul, dostal by znova. H. [redacted] mlátil rukou i páskem, nebo ho chytil a hodil na postel, div si nerozbil hlavu o postel, nebo ho chytil za ruku tak silně, až měl H. [redacted] modřiny. Spoluobžalovaný H. [redacted] trestal různě často, někdy třeba 2x do týdne, pak třeba 14 dní ne, klečct musel pokaždé, když zlobil, asi 2x do týdne. Zbil ho páskem, až měl H. [redacted] odřená záda. Když se jednou vrátila domů, měl H. [redacted] rozbitou hlavu, nahoře uprostřed hlavy krvácející ránu asi 3 cm dlouhou. To mu opláchla vodou a osušila to, během 2-3 minut to přestalo krváct. Údajně si to měl H. [redacted] udělat o dveře, prý se houpal na židli a měl spadnout. H. [redacted] sám jí k tomu nic neřekl, on se před spoluobžalovaným bál mluvit. Pak už jen stačilo říct „nezlob, nebo zavoláme strejdu [redacted]“ a H. [redacted] začal brečet, začal se klepat, nebo ztuhl a počůral se, Obžalovaná doznala, že toto H. [redacted] říkala, když zlobil nebo když dělal něco, co mu zakázala. Nejprve také uvedla, že byla přítomna pokaždé, když spoluobžalovaný J. [redacted] H. [redacted] trestal, ještě kromě posledního incidentu, po němž H. [redacted] skončil v nemocnici, ale sama se spoluobžalovaného bála. Někdy to bylo 3x do týdne, někdy jednou za měsíc, jak kdy, podle toho, jakou měl spoluobžalovaný náladu nebo co měl v sobě, byla tomu přítomna nejméně 20x. Později v téže výpovědi uvedla, že nemůže říct, kolikrát u toho nebyla, a připustila, že je možné, že se to dělo i v její nepřítomnosti. Když spoluobžalovaný H. [redacted] trestal, ona nezasáhla, neřekla ani slovo, radši odešla do kuchyně nebo na záchod, protože se bála, že spoluobžalovaný zbije i ji.

4. V hlavním líčení obžalovaná uváděla, že spoluobžalovaná dal H. [redacted] občas pohlavek, asi 2x-3x týdně. H. [redacted] také musel klečct na zemi, spoluobžalovaný mu dal vařečku, H. [redacted] si na ni musel kleknout na 5-10 minut a držet ruce před sebou. Kolikrát byl H. [redacted] od spoluobžalovaného bit nebo musel klečct, to nedovede spočítat. Jestli ho spoluobžalovaný kopal do žeber, jestli ho topil, jestli ho bil páskem, to neví. Neví ani, jestli měl H. [redacted] někdy rozbitou hlavu. Vysvětlovala to tím, že je epileptik a má záchvaty, při kterých přestává vnímat. Stav se jí zhoršil v době, kdy žila se spoluobžalovaným, který několikrát zmlátil i ji. Vyjádřila se také k poslednímu incidentu, který se odehrál v době, kdy byla nakupovat, a když se vrátila domů, tekla H. [redacted] krev z nosu a z pusy. To nijak neřešila, reagovala telefonátem na policii až v okamžiku, kdy jí spoluobžalovaný řekl, že odejde a vezme s sebou syna J. [redacted]. Potvrdila však, že v přípravném řízení vypovídala pravdivě, stejně tak potvrdila, že H. [redacted] říkávala, že zavolá strejdu J. [redacted], když zlobil, on se bál, začal se klepat. Takovou reakci zaznamenala víckrát. Vypověděla také, že do trestání spoluobžalovaného nemohla mluvit, protože by spoluobžalovaný byl schopný ji seřvat nebo by je vyhodil.
5. Nezletilý poškozený J. [redacted] Z. [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že dříve bydlel mámou a s J. [redacted], který ho mlátil. J. [redacted] byl kamarád maminky. Od doby, co se s ním maminka seznámila, byla na nezletilého zlá, mluvila sprostě výrazy, které poškozený citoval, sprostý byl na něj i J. [redacted]. Hned od začátku, kdy se k nim J. [redacted] nastěhoval, choval se k němu ošklivě, ubližoval mu každý den, maminka ho netrestala. Nezletilý uvedl, že musel být jednou ošetřený v nemocnici, když ho J. [redacted] potrestal, protože kopnul do autosedačky. Tenkrát ho bil do celého těla a do hlavy, rukou zaťatou v pěst i nohou, také mu pak potopil hlavu pod vodu do vany, až nemohl dýchat. Výpověď nezletilého poškozeného byla v hlavním líčení čtena podle § 102 odst. 2 trestního řádu.
6. Svědkyně J. [redacted] P. [redacted] v přípravném řízení i v řízení před soudem vypověděla, že bydlela s obžalovanými a synem obžalované Z. [redacted] H. [redacted] na jedné ubytovně, i potom k nim jezdila jednou za týden. Kdykoli H. [redacted] viděla, míval modřiny, vždy na levé tváři, byl

zmlácený. Kdykoli k nim přišla, vždy se tam něco odehrávalo, slyšela od nich křik. Obžalovaná Z. [redacted] jí několikrát říkala i telefonovala s tím, že obžalovaný J. [redacted] zase H. [redacted] zmlátil. H. [redacted] si nikdy nestěžoval. Ví také o tom, že H. [redacted] dávali klečet s předpaženými rukama, sama tak viděla H. [redacted] klečet v koutku u skříně, když k nim přišla, takto klečel 15-20 minut. Byla přítomna cca jednou za týden tomu, když obžalovaný J. [redacted] poškozeného H. [redacted] „zmaloval“, když se mu něco nezdálo, a přítomná obžalovaná Z. [redacted] na to nijak nereagovala, jen seděla, nic neříkala. Podle jejího názoru se spoluobžalovaného bála.

7. Svědkyně D. [redacted] T. [redacted], matka obžalované E. [redacted] Z. [redacted] v hlavním líčení ohledně ní využila svého práva nevypovídat. V přípravném řízení uvedla, že má za to, že její dcera upřednostnila partnera před vlastním dítětem. H. [redacted] měl z obžalovaného J. [redacted] strach, stačilo říct, že to řekne J. [redacted], a on už se bál, začal se klepat a brečet.
8. Svědek J. [redacted] Z. [redacted], otec nezletilého poškozeného, a svědkyně O. [redacted] K. [redacted], teta a pěstounka poškozeného, shodně uvedli, že po propuštění z nemocnice byl H. [redacted] svěřen do péče tety O. [redacted] K. [redacted] a jejího manžela, přičemž svědek J. [redacted] Z. [redacted] bydlí ve stejném domě a s H. [redacted] tráví většinu času. Oba svědci shodně vypověděli, že v době, kdy byl H. [redacted] v péči obžalované, byli s ním v kontaktu minimálně jednou za dva týdny, kdy k nim jezdil na víkend. V době, kdy obžalovaná Z. [redacted] žila s obžalovaným J. [redacted], mívál H. [redacted] často modřiny na různých částech těla, které obžalovaná vysvětlovala tím, že spadl z kolotoče, z houpačky, ze židle, z prolézačky, že zakopl, že upadl při chůzi, apod. Sami přítom nezaznamenali, že byl nešikovný, že by padal nebo zakopával. Svědek Z. [redacted] vypověděl, že když šel nezletilý H. [redacted] k němu na víkend, říkala mu obžalovaná, že mu musela dát na zadek, protože zlobil. To pak svědek říkal i své sestře, což svědkyně K. [redacted] potvrdila. Když se svědek ptal H. [redacted] na modřiny, zarytě mlčel. Stejně tak po svém propuštění z nemocnice, kde byl hospitalizován několik dnů, moc nechtěl mluvit o tom, co se stalo, jen svědkům řekl, že byl bit, že pan J. [redacted] byl na něj zlej a že na něj byla zlá i obžalovaná Z. [redacted]. Oba také potvrdili, že nezaznamenali na těle nezletilého H. [redacted] větší výskyt modřin v době, kdy jeho matka nežila se spoluobžalovaným. Nikdy také nezaznamenali, že by jim H. [redacted] lhal, že by si vymýšlel. Oba svědci pak shodně uvedli, že v inkriminované době byl H. [redacted] víc zaražený, zamlklý, stažený, chtěl u nich zůstat. Jeho chování se zlepšilo, pěstounka s H. [redacted] dochází do střediska Rosa, kde má individuální terapii a k logopedovi, byl jim doporučen psycholog. Do současné doby však H. [redacted] mívá téměř každou noc noční můry, kdy křičí ze spaní a pomocí se. Do současné doby má H. [redacted] viditelnou jizvu na zádech, má také jizvu na temeni hlavy.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo zjištěno, že u nezletilého byly zjištěny mnohočetné podkožní krevní výrony v obličejové a vlasové části hlavy, otok měkkých pokrývek lebních na čele a na pravé straně hlavy, drobná tržná ranka na rtu, mnohočetné podkožní krevní výrony a oděrky na hrudníku vpředu a v horní části, mnohočetné podkožní krevní výrony na zádech, několik oděrek v tříslech a několik podkožních krevních výronů na končetinách, nového i staršího data. Tato zranění lze charakterizovat jako středně těžká, kterými byl nezletilý omezen na běžném způsobu života po dobu okolo 2 týdnů v důsledku bolesti zraněných míst na dotek či jiný kontakt a částečným přechodným omezením vidění na pravé oko. Tato poranění pravděpodobně nezanechávají trvalé následky. Vznikla opakovaným působením tupého násilí o větší až střední intenzitě na celou obličejovou a vlasovou část hlavy, na levé ucho, na horní a zadní část ramen, na hrudník, na záda, na bederní a křížovou krajinu, na hýždě, do oblasti třísel a na obě paže. Vznik těchto poranění lze vysvětlit opakovanými údery tupým předmětem (pěstmi, kopy aj.), naopak je nelze vysvětlit způsobem, který popisuje obžalovaný J. [redacted].
10. Součástí spisového materiálu je i fotodokumentace zranění nezletilého poškozeného, přičemž z těchto fotografií jsou zřejmá četná poranění v oblasti hlavy, trupu a horních končetin.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

Výrazné jsou podlitiny na pravém spánku a pravém uchu, s výrazným otokem. Na obličeji má nezletilý drobné oděrky a roztržený ret. Na horních končetinách má poranění různého stáří. V oblasti zad se pak nacházejí dlouhé a tenké zhmožděnin s mizejícím hematomem. V oblasti křížové kosti je pak zachyceno tržné poranění. Také na nohou má hematomy staršího data.

11. Nezletilý byl podroben znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, z jehož závěrů bylo zjištěno, že nezletilý netrpí duševním onemocněním, avšak trpí nevyváženým vývojem osobnosti a vývojovou dysfázií. Situaci u nezletilého lze hodnotit jako syndrom CAN. U nezletilého nebyla zjištěna posttraumatická stresová porucha, byla však zjištěna akutní reakce na stres, která se projevuje neklidem a strachem z nevlastního otce. Tato reakce by měla v průběhu několika týdnů odeznít. Stresová reakce se jeví být v souvislosti s jednáním obžalovaného J. K tomuto znaleckému posudku byl s odstupem času vypracován doplněk, z něhož bylo zjištěno, že u nezletilého je přítomna posttraumatická reaktivita vázaná na předchozí traumatické zkušenosti v původním rodinném prostředí. U nezletilého byly zjištěny poruchy spánku, vyhýbavé chování, úzkostná reaktivita. Toto lze hodnotit jako posttraumatickou stresovou poruchu, která jej sice neomezuje v běžném způsobu života, ale postihuje jeho vztah k matce a emoční prožívání. Tato porucha vznikla v souvislosti jak s jednáním obžalovaného, tak i v souvislosti s nepodporujícími reakcemi matky.
12. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, který byl zpracován k osobě obžalované E. Z., vyplývá, že obviněná disponuje inteligencí v pásmu podprůměru, její inteligence nese stopy organického postižení. Osobnost je simplexní. Její výpověď je zkreslena kladným vztahem k obžalovanému, současně vypovídá rozporně a neurčitě, protože má z obžalovaného strach. Její schopnost reprodukovat prožité je oslabena a snížena podprůměrnou inteligencí. U obžalované nebyl zjištěn syndrom týrané osoby. Spoluobžalovaného má ráda a současně se ho bojí. Její schopnosti ovládací a rozpoznávací byly lehce, nepatrně sníženy. Není třeba ukládat ochranné opatření
13. Z přepisu volání na tísňovou linku bylo zjištěno, že obžalovaná volá na tísňovou linku, že její nový přítel mlátí jejího syna z přechodného vztahu.
14. Když soud zhodnotil všechny shora rozvedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu, pokud jde o vinu obžalované E. Z., přičemž soud vycházel především z výpovědi nezletilého poškozeného, ale také z výpovědi samotné obžalované Z., kterou učinila v přípravném řízení, kterou usvědčuje z páchání trestné činnosti nejen spoluobžalovaného J., ale zejména samu sebe, když popsala, že byla přítomna tomu, že obžalovaný J. jejího syna H. bil takovou intenzitou, že měl poškozený modřiny po celém těle, že ho držel pod krkem, házel s ním na postel a bil ho páskem. V souladu s tím je také výpovědi svědkyně J. P., která byla několika incidentům přítomna, včetně těch, kdy byl nezletilý přinucen několik desítek minut klečet s předpaženými rukama. Tato svědkyně potvrdila, že intenzita použitých ran byla opravdu vysoká a nepřiměřená, a popsala také, že obžalovaná Z. jako matka nezletilého nezasáhla, poškozeného se nezastala a spoluobžalovanému nijak nebránila v takto nepřiměřeném trestání nezletilého H. Modřiny na těle nezletilého poškozeného různého stáří, tedy různé doby vzniku, jsou zaznamenány fotograficky a vyplývají i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Také z výpovědí dalších svědků, J. Z. a O. K. bylo zjištěno, že zaznamenali modřiny na různých částech těla nezletilého v době, kdy obžalovaná Z. žila společně s obžalovaným J., přičemž ta jim je vysvětlovala různými pády či zakopnutími nezletilého, ačkoli oni sami u nezletilého nepozorovali nějakou nešikovnost či neobratnost vedoucí k pádům či úderům o různé předměty. Obžalovaná sama připustila, že syna H. před jednáním obžalovaného J. nechránila, nesnažila se tomu nijak zabránit, pouze mu přihlížel, přičemž si byla vědoma toho, že H. má z J. J.

velký strach, a přesto, nebo právě proto, mu opakovaně slibovala, že spoluobžalovaného zavolá, když chtěla dosáhnout toho, aby ji poslechl nebo aby nezlobil. Sama popsala, a ve shodě s tím i její matka, D. [redacted] T. [redacted], jaké reakce vyvolala u nezletilého zmínka o obžalovaném J. [redacted] J. [redacted]. Pokud v přípravném řízení obžalovaná Z. [redacted] na svou obhajobu uváděla, že se sama spoluobžalovaného bála, že bil i ji, v hlavním líčení se naproti tomu snažila snížit svou odpovědnost s tím, že k bití a ubližování jejímu synovi ze strany spoluobžalovaného docházelo v její nepřítomnosti, ale především v době, kdy mívala epileptické záchvaty, při kterých nevnímala, co se kolem ní děje. Toto její tvrzení je však nevěrohodné, neboť je zcela zřejmé, že nezletilý poškozený měl fyzické stopy po násilí na svém těle, které obžalovaná nejenže neřešila, ale jeho otci a tetě, své matce je vysvětlovala pády nezletilého a nárazy o různé předměty, přitom naopak svědkyni P. [redacted] opakovaně říkala, že spoluobžalovaný nezletilého zase zbil. Obžalovaná Z. [redacted] spoluobžalovanému nijak nebránila v tom, aby poškozenému ubližoval způsobem, který sama v přípravném řízení detailně popsala, nechránila ho, ačkoli jako matka je povinna své dítě bránit a chránit, ale naopak poškozenému hrozila přivoláním obžalovaného J. [redacted]. S ohledem na dostatek důkazů, kterými byl dostatečným způsobem a spolehlivě skutkový stav zjištěn, soud nedoplnil na návrh obžalované Z. [redacted] dokazování výsledkem svědka M. [redacted] S. [redacted], jejího současného partnera. Vycházel především z toho, že tento svědek v rozhodné době nepřicházel do bližšího kontaktu s obžalovanými ani s poškozeným, nemůže se tedy vyjádřit k tomu, jak s nezletilým obžalovaní nakládali, tudíž jeho výpověď nemůže přispět k objasnění věci, zejména pokud tento svědek měl vypovídat především k aktuálnímu zdravotnímu stavu obžalované.

15. Také soud ve shodě s podanou obžalobou dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaná E. [redacted] Z. [redacted] svým jednáním pod bodem II. naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, když jako matka nechránila svého syna J. [redacted] Z. [redacted] před svým agresivním druhem, obžalovaným J. [redacted] J. [redacted], do jeho krutého nakládání s nezletilým nijak nezasáhla, pouze mu přihlížela, eventuálně odcházela, aby mu nebyla přítomna a nemusela zasáhnout, naopak nezletilému ještě hrozila, že když bude zlobit, zavolá „strejdu J. [redacted]“. Tím zcela jednoznačně porušila svou ochrannou funkci vůči svému vlastnímu dítěti, kterému naopak má jako matka vytvářet hezké prostředí k životu, přičemž v takovém jednání pokračoval po delší dobu, po dobu delší než osm měsíců. Soud ji tedy uznal tímto přečinem vinnou.
16. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Určovány jsou také způsobem provedení činu a jeho následky, tedy dobou více než osmi měsíců, po kterou se obžalovaná tohoto protiprávního jednání dopouštěla, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, tedy i ambivalentním vztahem obžalované Z. [redacted] ke spoluobžalovanému J. [redacted] i obav, které z něho ona sama měla, ale zejména k následkům, které její jednání, její přehlížení či dokonce schvalování jednání spoluobžalovaného mělo na zdraví fyzické, ale zejména do současné doby má na psychické zdraví poškozeného J. [redacted] Z. [redacted]. Soud také přihlédl k osobě obžalované, k jejím osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům, k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnosti její nápravy.
17. Obžalovaná E. [redacted] Z. [redacted] je rozvedená, je matkou tří nezletilých synů, žádného z nich však nemá ve své péči. Je vyučena švadlenou, aktuálně nikde nepracuje, jejím jediným příjmem jsou dávky státní sociální podpory, je nemajetná. Dosud nebyla soudně trestána, nemá ani záznam pro přestupek.

18. Když soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem a ke všem okolnostem případu, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalované lze dosáhnout uložením ještě výchovného trestu, neboť vzhledem k dosavadnímu způsobu života obžalované lze mít důvodně za to, že k působení na obžalovanou, aby vedla řádný život, není třeba jeho přímého výkonu. Uložil tedy obžalované podmíněně odložený trest odnětí svobody. Ten vyměřil v trvání 18 měsíců, což je ještě ve spodní polovině trestní sazby stanovené pro § 201 odst. 3 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let. Soud má za to, že takto vyměřený trest je dostačující pohrůžkou pro obžalovanou a povede ji k tomu, aby i nadále vedla řádný život. Výkon uloženého trestu odnětí svobody pak soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 42 měsíců, tedy již v horní polovině zákonného rozpětí stanovené v § 82 odst. 1 trestního zákoníku. Jeho délku stanovil především s ohledem na závažnost jednání, za něž je trest ukládán, a na jeho následky na zdraví poškozeného. V průběhu zkušební doby, která započne běžet od právní moci tohoto rozhodnutí, je obžalovaná povinna nadále žít řádně, nedopustit se žádného protiprávního jednání, aby soud po uplynutí zkušební doby mohl rozhodnout o tom, že se osvědčila, v opačném případě totiž může, a to i během zkušební doby, rozhodnout o tom, že uložený trest odnětí svobody vykoná.
19. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, která požadovala nahradit 113 005 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z dlužné částky dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení, do zaplacení. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že škoda této zdravotní pojišťovně vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného J. [redacted] J. [redacted], neboť zdravotní pojišťovna hradila náklady na zdravotní služby poskytnuté zraněnému nezletilému J. [redacted] Z. [redacted], jenž je pojištěncem této zdravotní pojišťovny, které vznikly v souvislosti s léčením poranění nezletilého, které mu způsobil obžalovaný J. [redacted] dne 8. 1. 2022. Pokud jde o výši způsobené škody, zdravotní pojišťovna ji řádně vyčíslila a doložila rozpisem jednotlivých zdravotních služeb a vyšetření, včetně zdravotnického materiálu, které byly při léčbě nezletilého poskytnuty. Soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému povinnost, aby nahradil poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, způsobenou škodu ve výši 113.008 Kč. Uložil mu také povinnost, aby poškozené nahradil požadovaný úrok z prodlení z této částky, která činí 15 % ročně, a to ode dne následujícího po prvním hlavním líčení konaném dne 27. 7. 2023, v němž se obžalovaný o nároku poškozené dozvěděl, tedy od 28. 7. 2023 do úplného zaplacení. Tuto škodu je obžalovaný povinen nahradit na účet poškozené vedený u České národní banky, pobočka Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, číslo 1114007221/0710, pod variabilním symbolem 8840266692.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 3. října 2023

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu